

نگاهی تحلیلی بر توسعه پایدار و نقش آن بر توسعه معماری به سبک پایدار

زهرا شرافتی مقدم*^۱، حمید صفدری^۲

۱- گروه مهندسی معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه زابل، (zahra_sherafati@yahoo.com)

۲- گروه مهندسی معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه زابل، (Hamid.7141@gmail.com)

چکیده

در دهه هفتاد با آغاز بحران انرژی در جهان عصر پایداری آغاز شد که در پی آن سه حیطه ارزشهای اجتماعی، منابع محیطی و مهارت های طراحی در بحث توسعه وارد شدند. مبحث مهارت های طراحی و دانش فنی در رویکرد توسعه پایدار با توجه به سه موضوع عمده انرژی، محیط و اکولوژی تعریف گشته است. در حال حاضر معماری نقش بسیار پررنگی دارد زیرا ۵۰٪ مصرف انرژی جهان در این حوزه به مصرف می رسد. معماری در راستای ارتقاء کیفیت زندگی، به همراه کاهش مصرف انرژی و کاهش آلودگی محیط زیست، باید عناصر خود را در جهت اهداف توسعه پایدار هماهنگ سازد. معماری و شهرسازی پایدار یک مفهوم مشترک و بین المللی برای جوامع فرهنگها و مردمان جهان نیست، بلکه هر جامعه ای، در کنار تکیه بر تجربیات علمی و نوین جهانی، باید با درک و بررسی تاریخی، فرهنگ، اقلیم و زیر ساخت های بنیادین خود، معماری و شهرسازی پایدار را تعریف کند. نگاه معماری پایدار به صورت پست مدرن است و هیچگاه اصلی واحد و دیدگاه جهانی را بر سیطره بنا قرار نمی دهد، بلکه نسبت به فرهنگ و محیط حاکم بر بنا شرایط متفاوتی را انتخاب می کند و هرگز تفکر ماشین وارانه بر معماری یا شهرسازی ندارد. ما در عصری زندگی می کنیم که به قول چارلز هندی عصر سنت گریزی است عصری است که در آن با تغییرات سریعی در گذر است کسانی که به وضوح تغییرات را درک می کنند بهتر می توانند از این تغییرات به نفع خویش استفاده نمایند.

واژه های کلیدی: انرژی، توسعه پایدار، معماری پایدار، فرهنگ محیط